Так, ти нещасна! і не жаль мені.
Обоє, люба, ми нещасні мусим буть,
Поки розіб'є смерть серця сумні, –
Обоє, люба, ми нещасні мусим буть.

Я бачу, погляд твій палає від погорди,
Усмішка на устах немов змія,
Здіймаються високо груди горді, –
Одна нещасна ти, нещасна, як і я.

Усмішка гостра, а однак сумна,
І гасне погляд твій, од сліз, мабуть,
А в гордих грудях рана потайна, –
Обоє, люба, ми нещасні мусим буть!